

UVOD

Projekt bo poskušal pokazati, da je kulturna različnost, s katero se je človeštvo soočalo v vsem svojem dolgem obstoju – mnogokrat tudi nasilnem – pozitiven in potreben fenomen za miroljubno sobivanje ljudi. Od začetka in skozi razvoj civilizacije je filozofska misel interkulturalizma priznavala pomembnost medkulturni izmenjavi med skupinami v družbi:

Interkulturalizem zahteva neprestano odprtost za kulturo 'drugega.' Ko je oseba izpostavljena drugačni kulturi, se razvije dialog, v katerem vsak začne razumevati kulturo drugega, kar ponavadi vključuje primerjanje. Interkulturalizem zato razvija dialog z namenom zmožnosti poiskati skupne značilnosti elementov ene in druge kulture. Interkulturalizem poskuša povečati združevanje preko iskanja skupnih značilnosti. Iz tega se tudi razvijajo različne kulture. Razlike, ki ostanejo, pa tvorijo subkulture tega sveta. (Wikipedia, 2008).

Misija Evrope v letu 2008 – in to naj bi bila tudi misija vsega človeštva – je prepoznati in svetu pokazati veliko kulturno različnost človeštva, ta različnost pa naj bo dojeta kot velika prednost. Sedem radijskih postaj iz sedmih evropskih držav – Avstrije, Francije, Irske, Italije, Romunije in Slovenije – bo poskušalo prispevati kar največ za seznanitev tistih, ki živijo v Evropi, o prednostih naše bogate skupne dediščine, ki predstavlja veliko priložnost za učenje od drugih kultur.

Namen je vzpostaviti mrežo evropskih radijskih postaj, od katerih bo vsaka producirala vsebine, ki bodo pokazale, kako naj se vrednote različnih kultur izmenjujejo in kako so se izmenjevale že v preteklosti. Poleg tega bodo oddaje pokazale, kako je človeštvo doživelo temne čase v primerih, ko je bila izmenjava med kulturami zavrta. Pokazali bomo, "da pojem *kultura* označuje vrednote in prakse, ki jih posameznik lahko tudi zavrne za določeno ceno – vsaj za ceno počutiti se različnega od drugega, ponavadi pa za ceno postati cilj neke oblike družbene kontrole" (Goodman et. al, 4: 2004). Ko omenjeno definicijo kulture apliciramo na interkulturalizem, potem interkulturalizem v praksi postane pot, ki naj jo zasledujemo z namenom izogniti se sankcijam, ki izvirajo iz strateškega delovanja naše civilizacije. Strateško delovanja, kot ga definira znameniti nemški filozof Jürgen Habermas, ki v svojem delu poskuša konceptualizirati skupno evropsko javno sfero, je instrumentalizirano delovanje usmerjeno k uspehu. Pri strateškem delovanju akterji tekmujejo med seboj z namenom doseganja partikularnih ciljev, ob tem pa uporabljajo krmilne medije (moč in denar), ki vključujejo sankcije – nagrade in kazni. Zavrnitev inrekulturnega dialoga

pomeni, da bodo akterji pri svojem sporazumevanju uporabljali moč in/ali denar z namenom doseganja lastnih ciljev – ne bodo pa uporabljali jezika za doseganje sporazuma med njimi. Namreč, jezik je medij komunikativnega delovanja, ki je konceptualizirano kot proces doseganja sporazuma brez uporabe sankcij (Habermas, 1984).

Nagrade in kazni so različne plati istega kovanca, kar pomeni, da v diadični situaciji ena oseba ali skupina zmaga in je nagrajena, druga pa izgubi in je kaznovana. Ko se odločimo za uporabo jezika kot medija interkulturenega dialoga, se podamo na pot k razumevanju med različnimi kulturami, priznamo in razpoznamo "drugega", naša identiteta ni definirana v nasprotju z "drugim", temveč skozi proces pogajanja mnogih identitet mnogih kultur. Na kratko povedano, z interkulturenim dialogom prepoznamo in priznamo razlike med kulturami ter se odločimo za miroljubno sobivanje različnih kultur.